

Seniordierenartsen naar Ierland

G.J. Schouten

.....

Van 15 tot en met 19 mei hebben de seniordierenartsen voor de vierde keer een agrarische studiereis gemaakt onder leiding van Henk van Dam. Helaas waren enkele van de trouwe deelnemers wegens ziekte afwezig maar de reis was toch al overboekt. Het was blijkbaar geen bezwaar dat dit jaar was gekozen voor een combinatie vlieg-bus-vakantie.

Enkele dagen na de vliegramp in Tripoli en tussen de aswolken door vertrokken wij zaterdag 15 mei van Schiphol naar Ierland. Dit land onderscheidt zich van Groot-Brittannië door bijvoorbeeld enerzijds de invoering van de euro in 2002 en anderzijds door de handhaving van een eigen taal (Gaelic) naast het Engels. Allereerst bezochten we het Phoenix-park en de stad Dublin. In het Trinity-college bevindt zich het Book of Kells, het rijkst geïllustreerde middeleeuwse manuscript van Ierland. Ook werden wij in de bus door middel van videobanden herinnerd aan de Engelse onderdrukkingen en de grote hongersnood van 1845 tot 1849 als gevolg van de aardappelziekte. Veel Ieren zijn in die periode geëmigreerd, onder andere de familie Kennedy. Een dergelijke uittocht dreigt overigens opnieuw door de tegenwoordige economische crisis. Onze Ierse chauffeur Bart sprak overigens met geen woord over de tegenstelling tussen Noord- en Zuid-Ierland en de IRA.

Onze reisleader Henk van Dam had dit jaar al de nodige reizen gemaakt naar Ierland in het kader van het project 'Van gras tot melk in de extensieve veehouderij in een mild klimaat'. Ik was vooral geïnteresseerd in het Ierse kwaliteitsborgingsysteem wat betreft het vlees (www.irischbeef.nl). Veel vlees dat wij kopen bij de

bekende supermarkten, komt immers uit Ierland.

SUBSIDIE

Op de tweede dag werd ons iets anders voorgeschoteld. Het landschap Burren stond op het menu. Dit is een rotsachtig land bestaande uit kalksteen; een unieke omgeving waar mediterrane en alpiene plantensoorten naast elkaar kunnen bestaan. Allen waar waterbronnen zijn, is enige vorm van veeteelt mogelijk. Burren staat op de lijst van Unesco-erfgoed. Wij troffen hier het Nederlandse echtpaar Jeuken, dat vol overtuiging, haast filosofisch, in dit gebied boert, of beter gezegd het landschap beheert met onder andere een subsidie voor agrarisch natuurbeheer. Om het gebied in zijn oorspronkelijk staat te houden, is er een programma om bijvoorbeeld de overal voorkomende hazelaar te rooien. Het reisgezelschap werd met een veewagen het gebied in gereden en de enquête van de KNMVD over het bijvoeren, doden of afsterven van dieren in de Oostvaardersplassen werd, al rijdend in de veewagen, uitgebreid besproken. Ecotoerisme 'pur sang'. De in dit gebied aanwezige 'belted' Galloway runderen (met een 'belt', dat wil zeggen lakenvelders) hoeven zich echter geen zorgen te maken. Hier is geen sprake van overbevolking. Nadat het gezelschap van het heilige water had gedronken, vertrokken wij naar collega Eep van

Koesveld. Deze dierenarts woont in Nederland en werkt 's zomers in een groepspraktijk in Ierland. Hij is een voorbeeld van een dierenarts die ontsnapt is aan de 'ratraces'. Met zijn vrouw verblijft hij in de zomer in een fantastisch huis aan de Ierse kust in de buurt van Doolin, het Mekka van de Ierse muziek. We werden door Eep, met zang en gitaar, begeleid door een Ierse vriend op de banjo, getrakteerd op pure Ierse muziek zoals 'Walsing Mathilde' en 'Molly Mallone'. Daarna bezochten we nog de Cliffs of Moher, een adembenemende bezienswaardigheid: rotsen van 200 meter hoog, die recht uit zee staken.

Na het bezoek aan deze streek kon het feit dat wij de veerboot misten voor de oversteek naar district Kerry de pret al niet meer drukken. Bovendien werd daardoor een bezoek aan een Ierse pub op zondagmiddag ingelast. Dat de senioren niet klaagden over de late aankomst in het hotel was wel het bewijs dat de dag als gedenkwaardig werd ervaren.

ROUTE

De derde dag stond de Ring of Kerry op het programma, een toeristische route die met de touringcar alleen tegen de klok in mag worden gereden. Halverwege hadden wij een prachtig uitzicht op de Atlantische oceaan en de eilanden voor de kust. Het weer was goed dus werd een groepsfoto gemaakt.

Het gezelschap lunchte in Sneem: een schilderachtig plaatsje met vrolijk geschilderde 'cottages' en een gezellig dorpsplein waar inmiddels traditioneel in de open lucht de lunch

De reis werd als gedenkwaardig ervaren.

gebruikt werd en de dames hun inkopen konden doen. Aan het eind van de Ring of Kerry ligt Kenmare. Hier is dierenarts Henk van Offereins neergestreken. Een groter contrast met de manier van praktijkvoeren van de vorige dag was niet mogelijk. Henk en zijn echtgenote zijn bezig een zo breed mogelijke praktijk op te zetten, zowel eerste- als tweedelijns. Hierbij zou het ideaal zijn als dierenliefhebbers/houders naar de kliniek zouden komen voor een behandeling of operatie (www.kenmarevc.ie), alleen al vanwege de afstanden en de mogelijkheden van behandeling. Een van de voordelen van deze kliniek is de inrichting van het gebouw met materiaal uit de kliniek van Henks overleden vader uit Zeist. Bij de senioren dierenartsen was de paardenkliniek Bosch en Duin een begrip naast de faculteit in Utrecht. Het nadeel van dit soort praktijken vind ik dat het 'Royal Canin-gehalte' zo hoog is. Ook in Nederland is deze tendens aanwezig. Een authentiek tegeltableau van Absyrtus, hier in Ierland, maakte echter veel goed. Ook collega Offereins had een muzikale inbreng (www.michielobrienshow.com) en een bijzondere show: zoals de Ierse 'riverdances', door dochter en zoon. Ook nu was er echter weer een tijdprobleem en daarom moesten wij het Nederlandse schapenbedrijf aan de Ring van Kerry missen. De volgende dag konden wij dat niet meer goedmaken omdat zoals gezegd er voor touringcars eenrichtingsverkeer geldt.

Het landschap van Moll's cap en Ladies View, zo genoemd door de hofdames van koningin Victoria, maakte veel goed en begeleid door de muziek van Michiel O'Brien en genietend van het Ierse landschap vingen we de terugreis naar ons hotel aan. Sommige mannelijke dierenartsen bleken vanuit de hoge bus ook een 'view' the hebben op de Ierse 'ladies' beneden.

Inmiddels was trouwens duidelijk geworden dat de gele struiken op de stenen wallen om de percelen geen brem waren, maar gaspeldoorn. Deze plant is bij ons niet winterhard, zoals de ervaring leert op de golfbanen, maar zorgt in Ierland voor een goede omheining.

HYGIËNE

De vierde en voorlaatste dag van de reis werd door een deel van het gezelschap ingevuld met een stadswandeling in Killarney. Deze stad ligt in een gebied met een schitterend landschap, met drie meren in een nationaal park. Een deel van de groep maakte een rondrit met de zogenoemde 'jaunting cars' naar Rose Castle. Gezamenlijk gingen we vervolgens naar Muckross House voor een bezichtiging van de tuinen en inkopen voor de kleinkinderen. Steeds meer dames droegen een hoedje, waardoor het steeds meer op de derde dinsdag in september in Nederland begon te lijken. Om toch aan het agrarische karakter van de reis te voldoen, werd een traditioneel Iers melkveebedrijf bezocht. Het was knap

zoals deze Ierse boer op het onverwachte bezoek reageerde. Het bedrijf leverde melk voor de industrie, die vergeleken met ons andere eisen stelt aan de hygiëne van de melkinrichting. Er wordt in Ierland onvoldoende melk geproduceerd om in de problemen te komen wat betreft het melkquotum. De melkinrichting was een 'hanging over'-systeem, dat ook in Nederland weer opgang doet.

Voordat wij neerstreken werd Woollen Mill bezocht, een winkelcentrum à la van de Most in een oude wolfabriek (www.blarney.com). Ook 'online' is er in dit winkelcentrum te shoppen dus de achterblijvers kunnen de schade inhalen. Er werd overnacht bij een Ramada Inn Golfresort in Cork. Dat het aantal golfers beperkt was, kan aan het seizoen hebben gelegen, maar ik had de indruk dat de economische crisis hieraan mede debet was.

GEFERMENTEERD

En zo was het alweer de laatste dag, maar voor wij van Cork naar Schiphol vlogen, werd de Jameson whiskey-distilleerderij bezocht. De aangevozen vrijwilligers vonden uiteraard de zachtere Ierse whiskey (met een e) beter dan de scherpere schotse whisky (zonder e) en laten wij het maar niet hebben over de Amerikaanse Bourbon. Tijdens de reis vorig jaar naar Normandië hadden wij het over de druiven en de appels en peren die gefermenteerd werden tot alcohol. Dit jaar ging het de laatste dag over de gerst die omgezet wordt in whiskey. Welk koolhydraat volgend jaar centraal zal staan, is nog niet bekend maar verder westwaarts, over de Atlantische oceaan, zullen wij in ieder geval niet gaan. De geschiedenis van Ierland is in grote mate bepaald door de aardappel. Mijn oom werd destijds door de Nederlandse regering uitgezonden naar Ierland om van de aardappel alcohol te maken. De aardappel is ook de grondstof voor de wodka, dus misschien voert de seniorenreis volgend jaar wel in oostelijke richting?

G.J. Schouten is lid van de projectgroep seniorenreizen.

Pure Ierse muziek.